

НОВ БЪЛГАРСКИ УНИВЕРСИТЕТ

КУРСОВА РАБОТА

по ВАЕВ012 Международна икономика

НА ТЕМА:

**МОДЕЛИ НА ПАЗАРНАТА РЕФОРМА КАТО ПРЕДПОСТАВКА ЗА
ПРЕМИНАВАНЕ КЪМ УСТОЙЧИВ ДОГОНВАЩ
ИКОНОМИЧЕСКИ РАСТЕЖ В РАЗВИВАЩИТЕ СЕ СТРАНИ**

Изготвил:

.....

Проверил:

СОФИЯ, 2016

УВОД

Основна цел на политиците е да подобрят стандартите на живот чрез стимулиране на икономическия растеж - в това число особено когато доходите са по-ниски от тези в съседни страни или търговските партньори. И съществуват различни предложения в политическите дебати относно каква политика може и трябва да се прави, за да се ускори този процес на догонване. Но трябва да се има предвид следното. Първо, изобилието от препоръки е в пряк контраст с трудността да се намерят ясни заключения, които да са подкрепени от емпирични изследвания и тяхната политическа релеватност. Всъщност, възможностите за неоспорими резултати са ограничени от три характеристики на литературата: липсата на достатъчно данни, проблемът с ендогенност, както и големия брой на потенциално съответстващи променливи, влияещи на растежа. Независимо от това, справедливата степен на консенсус в тази литература за ключовите политики е вероятно да се увеличи - или, съответно наруши - представите за растеж.

На второ място, като се има предвид хетерогенността на новите държави-членки (от последните три асоциации), настоящата разработка няма за цел да предпише стандарт за догонващ устойчив растеж. Тези икономики са наследили различни индустриални структури, например голям дял селскостопанската дейност като в Полша и силна зависимост от туризма и финансовия сектор като в Кипър и Малта. Почти всички включително България са икономики в преход. Благодарение на тяхната откритост, ефективните стратегии за растеж ще разчитат много повече на външната конкурентоспособност, отколкото по-големите държави-членки, за които тенденции на вътрешния пазар са по-важни. Това е също така в резултат на колебанията на валутния курс или вътрешните капиталови разходи. Следователно, всяка се опитва да копира успешни политики от други страни - като Ирландия например - то има вероятност за неуспех, освен ако специфичните условия за страната не са взети под внимание.

Икономическата теория представя растежа като предимно определян от индивидуалното поведение в домакинства, предприятия, или образователни и изследователски институции. По този начин на политиката се възлага само непряка роля. Тази роля е, обаче, от критично значение. Докато повечето от икономическите дейности се случват на пазара, релевантността на политическата рамка за вземане на решения едва ли може да бъде надценявана. Например, сигурността на имотните права и възвращаемостта от инвестициите, научни изследвания или образование, са решаващи променливи за индивидуалните решения - и също толкова важно е